

ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ «УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»

Факультет суспільних і прикладних наук

Кафедра архітектури та будівництва

на правах рукопису

Калакура Мар'яна Тарасівна

УДК 728.2

**КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПРОЄКТ БУДИНКУ НОВОГО ФОРМАТУ
ПРИВАТНОГО ТА КОЛЕКТИВНОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ
(CO-LIVING)**

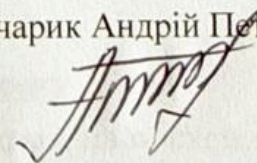
Спеціальність 191 – «Архітектура та містобудування»

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня бакалавр

Науковий керівник:

викладач кафедри архітектури та будівництва

Гончарик Андрій Петрович

Івано-Франківськ – 2026

АНОТАЦІЯ

Метою дослідження бакалаврської роботи є розроблення концептуального проєкту житлового будинку формату co-living у приміській зоні міста Івано-Франківськ із формуванням мікроком'юніті та поєднанням приватних, колективних і зелених просторів.

В першому розділі розглянуто формування формату co-living є результатом комплексних соціально-економічних змін, що відбуваються у сучасному суспільстві. Згідно з дослідженням The Smith Institute, однією з ключових передумов розвитку цього формату є загострення житлової проблеми у великих містах, що проявляється у постійному зростанні вартості житла та зниженні його доступності для значної частини населення.

В другому розділі розглянуто розташування ділянки у структурі населеного пункту (с. Угорники, м. Івано-Франківськ). Ділянка проєктування розташована у північній частині села Угорники, що адміністративно входить до складу Івано-Франківської міської територіальної громади. Територія знаходиться на периферії міста Івано-Франківськ, за межами його щільно забудованої частини, що визначає її як зону переходу між міською та приміською структурою.

Третій розділ представляє концепцію та об'ємно-просторове рішення проєкту. Формат co-living у сучасній архітектурній практиці розглядається як відповідь на трансформацію способу життя, зокрема зростаючу потребу у поєднанні приватного простору та соціальної взаємодії [23; 25]. Такий тип житла дозволяє забезпечити індивідуальні умови проживання, водночас створюючи середовище для комунікації, спільної діяльності та формування мікроспільнот.

В четвертому розділі розглянуто дотримання вимог охорони праці та створення безпечних умов для майбутніх користувачів будівель. Проєктування житлового комплексу формату co-living здійснювалося з урахуванням чинних нормативних вимог щодо безпеки, санітарно-гігієнічних умов, доступності та комфортності середовища

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ЖИТЛОВИЙ БУДИНОК ФОРМАТУ CO-LIVING, МІКРОКОМ'ЮНІТІ, СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗМІНИ, ІНДИВІДУАЛЬНІ УМОВИ ПРОЖИВАННЯ, ДОТРИМАННЯ ВИМОГ ОХОРОНИ ПРАЦІ.

ЗМІСТ

ВСТУП	7
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ТА НОРМАТИВНІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ CO-LIVING	9
1.1. Соціально-економічні передумови розвитку формату co-living.	9
1.2. Типологічні особливості ком'юніті-житла та його місце у структурі сучасного житлового середовища.	10
1.3. Нормативно-правові передумови та проблеми впровадження co-living в Україні	11
1.4. Аналіз міжнародного досвіду формування co-living.	13
1.4.1. The Collective Old Oak (м. Лондон, Велика Британія)	13
1.4.2. Roam Co-living Space (острів Балі, місто Убуд, Індонезія)	15
1.5. Аналіз українського досвіду формування co-living.	17
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ТЕРИТОРІЇ ПРОЄКТУВАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ ПРОЄКТНИХ ПЕРЕДУМОВ	19
2.1. Розташування ділянки у структурі населеного пункту (с. Угорники, м. Івано-Франківськ).	19
2.2. Природно-ландшафтні умови території	21
2.3. Функціонально-планувальна характеристика території	22
2.4. Виявлення обмежень та потенціалу території проектування	24
РОЗДІЛ 3. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ ТА КОНСТРУКТИВНІ РІШЕННЯ	27
3.1. Концепція та об'ємно-просторове рішення проекту	27
3.2. Генеральний план та функціонально-планувальна структура комплексу	29
3.3. Планувальна організація будівель co-living комплексу.	33
3.3.1. Архітектурно-планувальна організація громадського центру.	33
3.3.2. Архітектурно-планувальна організація спортивного залу.	37
3.3.3. Архітектурно-планувальна організація житлових блоків.	38
3.3.4. Архітектурно-планувальна організація дуплексів.	41
3.4. Архітектурно-художнє рішення.	42
3.5. Конструктивні рішення.	44

РОЗДІЛ 4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ	46
4.1. Нормативні вимоги охорони праці в архітектурному проектуванні.	46
4.2. Протипожежні вимоги та заходи безпеки	47
4.3. Екологічна безпека та забезпечення комфортного середовища проживання	47
ВИСНОВКИ	49
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	52

ВСТУП

У сучасних соціально-економічних умовах відбувається трансформація житлових потреб населення. Урбанізація, поширення дистанційної роботи та зміна способу життя зумовлюють переосмислення традиційної моделі проживання. Багатоквартирна забудова забезпечує приватність, однак часто не формує середовища для соціальної взаємодії, що є важливим чинником психологічного комфорту та формування стійких соціальних зв'язків.

В умовах зростання вартості оренди житла особливої актуальності набувають формати проживання, що передбачають раціональне використання площі, спільне користування ресурсами та поєднання житлової функції з додатковими просторами для роботи й комунікації в межах одного об'єкта. Такі моделі дозволяють оптимізувати витрати мешканців і водночас підвищити якість житлового середовища.

Однією з альтернатив традиційному житлу є формат co-living — тип організації житлового простору, що поєднує приватні кімнати зі спільними зонами для роботи, відпочинку та спілкування, формуючи мікроспільноти всередині будівлі.

Водночас в Україні відсутнє чітке нормативно-правове визначення формату co-living як окремого типу житла, що створює невизначеність у процесі його проєктування та реалізації. Це обумовлює необхідність дослідження міжнародного досвіду та розроблення концептуальних підходів до формування такого типу житлового середовища в українських умовах.

Метою кваліфікаційної роботи є розроблення концептуального проєкту житлового будинку формату co-living у приміській зоні міста Івано-Франківськ із формуванням мікроком'юніті та поєднанням приватних, колективних і зелених просторів.

Завдання роботи:

1. Проаналізувати міжнародний досвід проєктування co-living.
2. Дослідити нормативно-правові передумови формування co-living в Україні.
3. Проаналізувати містобудівні умови та обмеження земельної ділянки.
4. Розробити архітектурно-планувальну структуру об'єкта.
5. Обґрунтувати конструктивні та інженерні рішення проєкту

Об'єктом дослідження є житлова забудова нового типу з елементами спільного проживання.

Предметом дослідження є архітектурно-планувальна організація co-living у приміській зоні з формуванням просторової структури мікроспільноти.

У роботі використано такі методи:

- аналіз наукових джерел і міжнародного досвіду;
- порівняльний аналіз типологічних рішень;
- містобудівний аналіз території;
- метод функціонального зонування;
- графічне та концептуальне моделювання.

Практичне значення роботи полягає у формуванні концептуальної моделі co-living, що може бути використана як приклад адаптації міжнародного досвіду до українських умов та як основа для подальшого проєктування об'єктів спільного проживання.

. Структура кваліфікаційної роботи: робота складається з пояснювальної записки обсягом 55 сторінок та графічної частини формату 4 м². Пояснювальна записка включає вступ, основну частину, висновки та список використаних джерел 3 сторінки.

Під час підготовки роботи використовувалися цифрові інструменти, зокрема системи штучного інтелекту, як допоміжний засіб для пошуку та

структурування інформації. Результати опрацьовано автором відповідно до теми кваліфікаційної роботи.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ТА НОРМАТИВНІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ CO-LIVING

1.1. Соціально-економічні передумови розвитку формату co-living.

Формування формату co-living є результатом комплексних соціально-економічних змін, що відбуваються у сучасному суспільстві. Згідно з дослідженням The Smith Institute, однією з ключових передумов розвитку цього формату є загострення житлової проблеми у великих містах, що проявляється у постійному зростанні вартості житла та зниженні його доступності для значної частини населення [25].

У сучасних умовах традиційні моделі проживання, орієнтовані на індивідуальне користування житлом, дедалі частіше виявляються економічно недоступними. Особливо це стосується молодих людей, студентів, а також фахівців, які працюють у гнучких або тимчасових формах зайнятості. Висока вартість оренди та обмежена пропозиція якісного доступного житла стимулюють пошук альтернативних моделей, однією з яких є co-living [23; 25].

Важливим фактором є також урбанізаційні процеси. Концентрація населення у містах призводить до зростання щільності забудови та навантаження на житлову інфраструктуру. У таких умовах зростає актуальність більш ефективного використання простору, що досягається шляхом поєднання індивідуальних і спільних функцій у межах одного житлового середовища [13; 23].

Окрім економічних чинників, суттєвий вплив мають соціальні зміни. Сучасні користувачі житла характеризуються високим рівнем мобільності, частою зміною місця проживання та гнучкістю у виборі житлових умов. Як зазначається у дослідженнях, традиційна модель довгострокового проживання в одному місці поступово втрачає актуальність, натомість

зростає попит на тимчасові, адаптивні та сервісно орієнтовані формати житла [23; 25].

Водночас спостерігається зростання потреби у соціальній взаємодії. Попри розвиток цифрових технологій, які спрощують комунікацію, у сучасному суспільстві посилюється проблема соціальної ізоляції. У цьому контексті co-living розглядається як формат, що створює передумови для формування спільнот, сприяє комунікації та взаємодії між мешканцями через організацію спільних просторів [23].

Окрему роль відіграє трансформація трудової діяльності. Поширення дистанційної роботи, фрілансу та гнучких графіків формує потребу у житлі, яке поєднує функції проживання та роботи. Co-living відповідає цим вимогам, забезпечуючи наявність спільних робочих просторів, зон для навчання та відпочинку [21; 23].

Таким чином, розвиток формату co-living є логічною відповіддю на сучасні соціально-економічні виклики. Він поєднує доступність, гнучкість і соціальну орієнтованість, що робить його актуальним у контексті трансформації житлового середовища [25].

1.2. Типологічні особливості ком'юніті-житла та його місце у структурі сучасного житлового середовища.

Відповідно до сучасних досліджень, co-living формується як окрема типологія житла, що поєднує індивідуальні житлові простори зі спільною інфраструктурою [25]. Основною характеристикою цього формату є баланс між приватністю та соціальною взаємодією, що визначає його принципову відмінність від традиційних моделей житла.

Типологічна структура co-living базується на чіткому розмежуванні функціональних зон. Приватні простори, як правило, представлені у вигляді кімнат або компактних студій, що забезпечують базові потреби

мешканців — відпочинок, особистий простір та індивідуальне користування. Водночас значна частина функцій переноситься у спільні зони, які відіграють ключову роль у формуванні житлового середовища [23].

До таких спільних просторів належать кухні, вітальні, робочі зони, приміщення для відпочинку, а також відкриті рекреаційні простори. Саме вони створюють умови для комунікації між мешканцями та формування спільноти. Як зазначається у дослідженнях, ефективність функціонування со-living значною мірою залежить від якості організації цих просторів та їх здатності стимулювати соціальну активність [25].

Залежно від масштабу та містобудівного контексту, со-living може реалізовуватись у різних типологічних формах. Найпоширенішими є великі багатопверхові комплекси у міській структурі, а також менші за масштабом об'єкти, розташовані у приміських або природних середовищах [26]. Останні характеризуються більш розосередженою забудовою, тіснішим зв'язком із ландшафтом та підвищеною роллю відкритих просторів [18; 22].

У структурі сучасного житлового середовища со-living займає проміжне положення між індивідуальним житлом і колективними формами проживання. На відміну від традиційних гуртожитків, він забезпечує вищий рівень комфорту, приватності та якості простору. Водночас, порівняно з індивідуальним житлом, со-living пропонує більш розвинену систему спільної інфраструктури та орієнтацію на соціальну взаємодію [22].

Важливою особливістю є також гнучкість планувальних рішень. Простори со-living можуть адаптуватися до різних сценаріїв використання, змінюватися відповідно до потреб мешканців та трансформуватися у часі. Це дозволяє розглядати його як перспективну модель житла, здатну відповідати на виклики сучасного міського розвитку [11; 23].

Таким чином, co-living є гібридною типологією житла, що поєднує індивідуальні та спільні форми проживання, забезпечуючи баланс між приватністю, функціональністю та соціальною інтеграцією. Типологічні особливості co-living визначаються його гібридною природою та орієнтацією на поєднання приватності, колективності та взаємодії із середовищем [20; 25].

1.3. Нормативно-правові передумови та проблеми впровадження co-living в Україні.

Формування та розвиток формату co-living в Україні перебуває на початковому етапі, що зумовлює наявність низки нормативно-правових та організаційних проблем. На відміну від багатьох європейських країн, де цей формат уже частково інтегрований у систему житлового будівництва, в Україні відсутнє чітке нормативне визначення co-living як окремої типології житла [12].

Сучасна нормативна база України орієнтована переважно на традиційні типи житла — індивідуальні квартири, житлові будинки та гуртожитки [1; 3]. У зв'язку з цим co-living не має чітко визначеного місця у класифікації житлових об'єктів, що ускладнює процес його проектування та реалізації [12].

Однією з ключових проблем є невідповідність існуючих будівельних норм специфіці co-living. Зокрема, питання виникають у частині визначення мінімальних площ житлових приміщень, організації санітарно-гігієнічних умов, а також співвідношення приватних і спільних просторів [1; 3].

Більшість чинних норм розраховані на традиційні квартири, де всі функції житла зосереджені в межах однієї одиниці, тоді як у co-living значна частина функцій винесена у спільні зони [3].

Окремим аспектом є питання правового статусу такого житла. У національному законодавстві відсутні чіткі механізми регулювання форм спільного проживання, що поєднують ознаки житлових та комерційних об'єктів [12]. Це створює труднощі як для девелоперів, так і для користувачів, оскільки виникає невизначеність щодо форм власності, оренди та управління такими об'єктами.

Крім того, важливим є питання інтеграції co-living у містобудівну структуру. Існуючі підходи до зонування територій не завжди враховують можливість появи гібридних житлових форматів, що поєднують функції проживання, роботи та відпочинку [6; 13]. У результаті це може обмежувати можливості розміщення подібних об'єктів у міському середовищі.

Разом з тим, у дослідженнях зазначається, що формат co-living має значний потенціал для розвитку в Україні, зокрема у контексті забезпечення доступного житла для молоді, студентів та мобільних груп населення [21; 25]. Його впровадження може сприяти більш ефективному використанню житлового фонду, а також формуванню нових моделей соціальної взаємодії [26].

У сучасних умовах актуальним є поступове адаптування нормативної бази до нових типів житла. Це передбачає перегляд підходів до планування житлових просторів, визначення допустимих параметрів спільних зон, а також розроблення чітких критеріїв класифікації co-living як окремої типології [3; 12].

Таким чином, основними проблемами впровадження co-living в Україні є відсутність чіткої нормативної бази, невідповідність існуючих будівельних норм специфіці цього формату та недостатня інтеграція у містобудівне планування. Водночас наявність соціального запиту та потенційні переваги цього типу житла створюють передумови для його подальшого розвитку [12; 25].

1.4. Аналіз міжнародного досвіду формування co-living.

1.4.1. The Collective Old Oak (м. Лондон, Велика Британія).

Одним із відомих прикладів сучасного co-living є комплекс The Collective Old Oak, розташований у західній частині Лондон.[26.]. Об'єкт має зручне транспортне сполучення та знаходиться поблизу каналу Grand Union Canal, що формує додаткову рекреаційну цінність середовища.

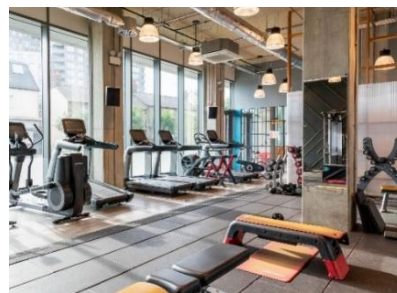

Рисунок 1. Колівінг The Collective Old Oak. Зовнішній вигляд споруди

Будівля має 11 поверхів і є прикладом вертикально організованого колективного житла. Перші два поверхи відведені під громадсько-комерційні функції, зокрема рецепцію, коворкінг, ресторан, бар та спортивний зал. Саме тут формується основне спільне життя мешканців. Простори вирішені як багатофункціональні середовища для роботи, відпочинку та комунікації.

Житлові приміщення розташовані на верхніх поверхах і представлені компактними кімнатами з індивідуальними санвузлами та кухонними нішами. Передбачені як одномісні, так і двомісні варіанти проживання.

Така організація забезпечує необхідний рівень приватності при збереженні колективного характеру середовища.

Рисунок 2. Колівінг The Collective Old Oak. Внутрішній вигляд приміщень

Важливою складовою є система спільних просторів, що включає зони ко-воркінгу, відпочинку, бібліотеку, приміщення для занять та тематичні кімнати. Значну роль відіграє також взаємодія з навколишнім середовищем — організовано вихід до набережної каналу та рекреаційні зони біля води.

Соціальна модель передбачає активне формування спільноти через проведення різноманітних заходів, таких як нетворкінг, кінопокази та інші події. Це сприяє встановленню соціальних зв'язків між мешканцями та формує відчуття спільності.

Об'єкт орієнтований на студентів, молодих спеціалістів та фрілансерів, які поєднують проживання з роботою та соціальною активністю.

Таким чином, The Collective Old Oak є прикладом масштабного co-living у форматі багатоповерхової будівлі з розвиненою системою спільних просторів. Досвід даного об'єкта демонструє ефективність

поєднання індивідуальних житлових осередків із колективними зонами та може бути використаний при формуванні концепції даного проєкту.

1.4.2. Roam Co-living Space (острів Балі, місто Убуд, Індонезія).

Одним із прикладів co-living середнього масштабу є проєкт Roam Co-living, реалізований на острові Балі [22.]. Основною ідеєю є формування спільноти у форматі «мікросуспільства», де поєднуються приватні простори та відкриті зони для взаємодії, відпочинку і роботи.

Рисунок 3. Roam Co-living Space. Видяд внутрішнього двору

Внутрішній двір, оточений житловими будівлями, став композиційним центром простору. Перепланування включало частковий демонтаж конструкцій, відкриття фасадів та збільшення площі застакнення, що забезпечило природне освітлення, вентиляцію та візуальний зв'язок із навколишнім середовищем.

Планувальна структура базується на поєднанні компактних індивідуальних кімнат із розвиненою системою спільних просторів.

Основні життєві функції винесені у відкриті та напіввідкриті зони, серед яких — спільна кухня, лаунж-простори, тераси, басейн та громадські зони першого поверху. Значна частина активностей відбувається саме поза межами приватних приміщень.

Ключовою особливістю є високий рівень відкритості простору. Спільні зони організовані як єдина безперервна структура, що об'єднує різні функції. На рівні покрівлі створено додаткові рекреаційні простори, з'єднані мостами та переходами, що підсилює взаємозв'язок між частинами комплексу.

Архітектурне рішення орієнтоване на інтеграцію з природним середовищем. Активно використовується озеленення, а рослинність виступає важливим елементом формування простору. Застосування природних матеріалів, зокрема бамбука, та легких конструкцій сприяє створенню відкритого, «дихаючого» середовища. Простір функціонує як напівзахищена структура, що поєднує внутрішнє і зовнішнє середовище.

Концепція проєкту ґрунтується на переосмисленні традиційної балійської моделі житла, де життя відбувається у спільному відкритому просторі. Принцип «все під одним дахом» реалізується через об'єднання функцій у межах єдиної системи навісів та відкритих зон.

Таким чином, Roam Co-living є прикладом co-living, у якому ключову роль відіграють відкритість простору, інтеграція з природою та організація спільних зон як основи житлового середовища. Досвід даного об'єкта демонструє ефективність формування колективного житла через поєднання архітектури та природного контексту.

Варто зазначити, що, незважаючи на успішність концепції, 6 років об'єкт у подальшому був закритий. З часом об'єкт зазнав функціональних змін і на сьогодні він існує під іншою назвою (Outpost Ubud Penestanan) використовується як готель з частково збереженим попереднім функціоналом.

1.5. Аналіз українського досвіду формування co-living.

ONE Co-living на Нивках, м. Київ

Одним із перших реалізованих прикладів co-living в Україні є проєкт ONE Co-living, створений девелоперською компанією 450 Group у місті Київ. [17.] Об'єкт був реалізований у 2021 році та став одним із перших прикладів впровадження формату колективного житла в українському середовищі.

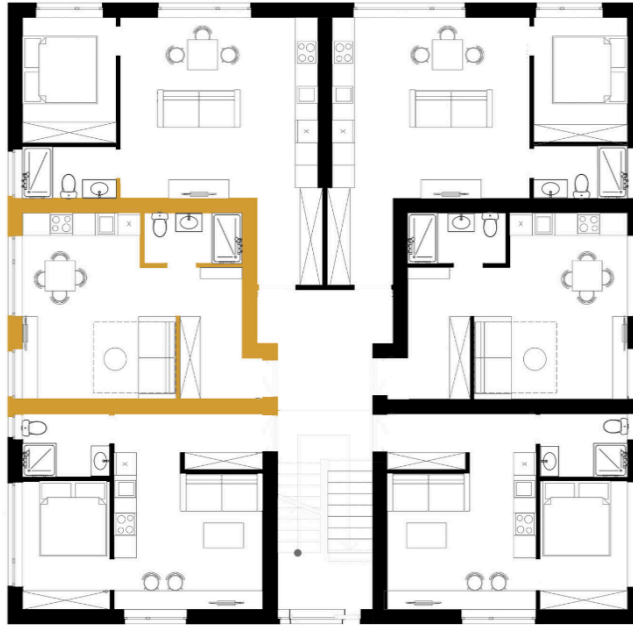
Рисунок 4. ONE Co-living. Зовнішній вигляд споруди

Проєкт орієнтований на молодих спеціалістів, студентів та мобільних користувачів, які поєднують проживання, роботу та соціальну активність. Концепція базується на створенні середовища, що поєднує приватні житлові одиниці із розвиненою системою спільних просторів.

Спільні функції зосереджені у громадських просторах, до яких належать коворкінг, тераси та зони відпочинку, а також приміщення загального користування, зокрема пральня. Такі простори формують основу соціальної взаємодії між мешканцями, не порушуючи при цьому рівень приватності житлових одиниць.

Планувальна структура об'єкта передбачає наявність індивідуальних квартир із компактними кухнями-нішами та санвузлами, що забезпечує

достатній рівень приватності мешканців. На відміну від багатьох міжнародних прикладів, у даному проєкті відсутні спільні кухні, що свідчить про адаптацію формату co-living до локальних особливостей проживання.

Рисунок 5. ONE Co-living. Планувальні рішення житлового поверху

Архітектурно об'єкт вирішений у сучасному стилі з акцентом на функціональність і комфорт. Важливою особливістю є поєднання індивідуалізованого проживання з елементами спільного використання простору, що формує гібридну модель між традиційним житлом і класичним co-living.

Таким чином, ONE Co-living є прикладом адаптації формату co-living до українських умов. Досвід даного об'єкта демонструє тенденцію до поєднання приватності житла із обмеженим, але функціонально обґрунтованим набором спільних просторів.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ТЕРИТОРІЇ ПРОЄКТУВАННЯ ТА ВИЯВЛЕННЯ ПРОЄКТНИХ ПЕРЕДУМОВ

2.1. Розташування ділянки у структурі населеного пункту (с. Угорники, м. Івано-Франківськ).

Ділянка проєктування розташована у північній частині села Угорники, що адміністративно входить до складу Івано-Франківської міської територіальної громади. Територія знаходиться на периферії міста Івано-Франківськ, за межами його щільно забудованої частини, що визначає її як зону переходу між міською та приміською структурою [13].

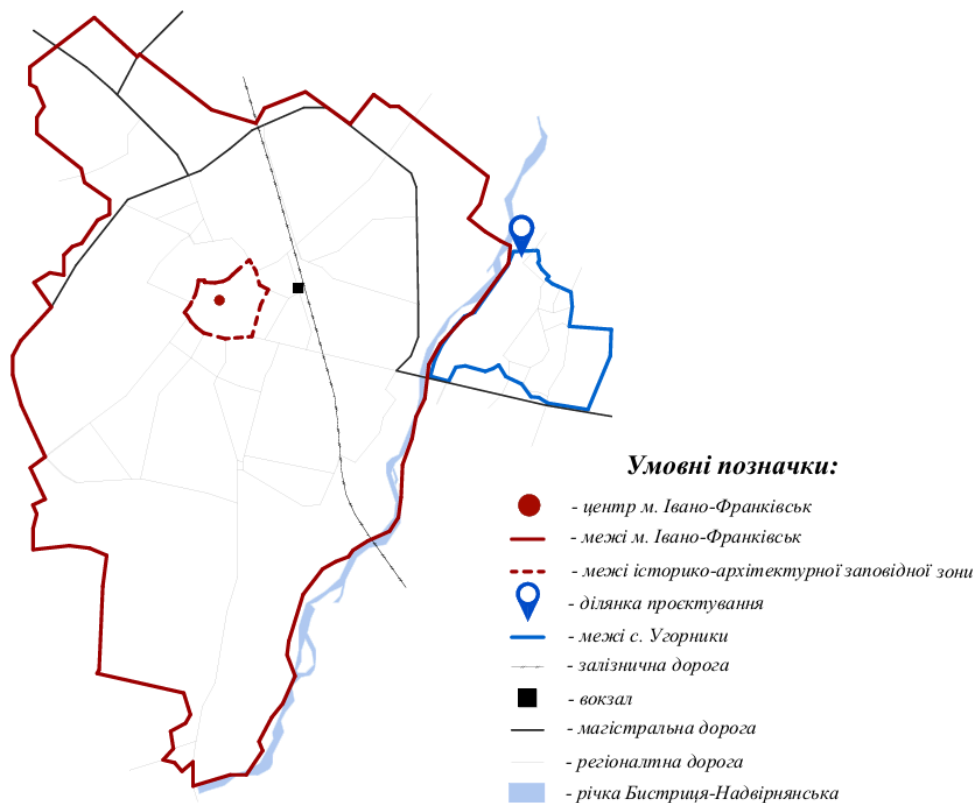

Рисунок 6. Схема розміщення ділянки проєктування в структурі міста

Відносно загальноміської структури ділянка займає віддалене положення від центральної частини міста, яка зосереджена у межах історично сформованого ядра. Основні транспортні та громадські функції

Івано-Франківська концентруються саме в центральній частині, тоді як територія проєктування знаходиться поза межами активного міського життя, що зумовлює її спокійний та малонавантажений характер.

Зв'язок із містом забезпечується системою магістральних та локальних доріг, що проходять у напрямку центральної частини Івано-Франківська. Важливим елементом транспортної інфраструктури є наявність громадського транспорту, зокрема кінцевої зупинки в межах пішохідної доступності від ділянки. Це забезпечує базову доступність території для мешканців без використання приватного транспорту [13].

Суттєвим просторовим фактором є близькість річки Бистриця-Надвірнянська, яка проходить у західному напрямку від ділянки. Річка формує природну межу та одночасно виступає важливим елементом ландшафтної структури міста. Уздовж неї сформовано дамбу, яка використовується як пішохідний маршрут і виконує рекреаційну функцію для місцевих мешканців.

Територія села Угорники характеризується переважанням малоповерхової індивідуальної забудови з низькою щільністю та значною часткою відкритих і озелених просторів. Така структура формує спокійне житлове середовище, орієнтоване на приватність, водночас визначаючи обмежену насиченість громадськими функціями та сервісами у межах пішохідної доступності.

Характерною особливістю розташування ділянки є її включення у периферійну частину міської структури, що перебуває на етапі поступового розвитку та трансформації. Такі території характеризуються змішаним характером використання земель, де поєднуються житлові, господарські та частково незабудовані ділянки. Це створює неоднорідне середовище, у якому відсутня чітко сформована функціональна структура.

Функціональне оточення ділянки у межах радіуса пішохідної доступності представлене переважно індивідуальною житловою

забудовою, окремими об'єктами обслуговування та відкритими територіями. Рівень забезпеченості громадськими функціями є обмеженим, що характерно для приміських територій. У зв'язку з цим значна частина повсякденних потреб мешканців задовольняється за межами села, у структурі міста Івано-Франківськ.

Транспортна доступність території визначається наявністю локальних вулиць, які забезпечують зв'язок із основними магістральними напрямками міста. Вулична мережа характеризується відносно невисокою інтенсивністю руху, що формує більш спокійний характер середовища. Наявність кінцевої зупинки громадського транспорту у пішохідній доступності є важливим фактором, що забезпечує інтеграцію території у загальноміську транспортну систему.

Просторове положення ділянки також визначається її близькістю до природних елементів, зокрема річки та прибережної зони, що формує відкриті напрямки розвитку території та впливає на характер навколишнього середовища. Поєднання природного каркасу та розрідженої забудови створює умови для формування нових планувальних рішень без жорсткої прив'язки до існуючої щільної міської структури.

Таким чином, ділянка проєктування займає проміжне положення між міською та приміською структурами. Її просторові, функціональні та транспортні характеристики визначають особливості подальшого освоєння території та формування нової забудови [13].

2.2. Природно-ландшафтні умови території.

Територія проєктування розташована у приміській зоні м. Івано-Франківськ, у селі Угорники, та характеризується поєднанням природного ландшафту з елементами слабо освоєного середовища. Ділянка на даний момент не використовується та перебуває у занедбаному

стані, що проявляється у значному заростанні чагарниками, самосійними деревами та трав'яною рослинністю.

Рельєф території є рівнинним, без виражених перепадів висот. Така характеристика визначає можливість рівномірного розміщення забудови та організації планувальної структури без ускладнених інженерних рішень [13].

Водночас рівнинний характер місцевості забезпечує відкритість простору та формування візуальних зв'язків із навколишнім середовищем.

Важливим природним фактором є близькість річки, яка розташована на відстані орієнтовно до 100 м від ділянки. Між територією та річкою проходить дамба, що виконує захисну функцію. Дамба також використовується як пішохідний маршрут, який забезпечує зв'язок уздовж водного об'єкта.

Наявність пішохідного маршруту вздовж дамби формує сформований напрямок руху у межах прилеглої території. Це визначає існуючі просторові зв'язки та характер використання прилеглих відкритих просторів.

Ландшафт ділянки представлений переважно дикорослою рослинністю. Територія вкрита чагарниками, самосійними деревами та трав'яним покривом, що має нерегульований характер. Озеленення не є впорядкованим і сформувалося природним шляхом без планувальної організації.

У попередні роки ділянка зазнавала антропогенного впливу, зокрема вздовж дороги спостерігалось накопичення будівельних та побутових відходів. На сьогодні територія очищена, однак сліди попереднього використання визначають її сучасний стан як неорганізованого простору.

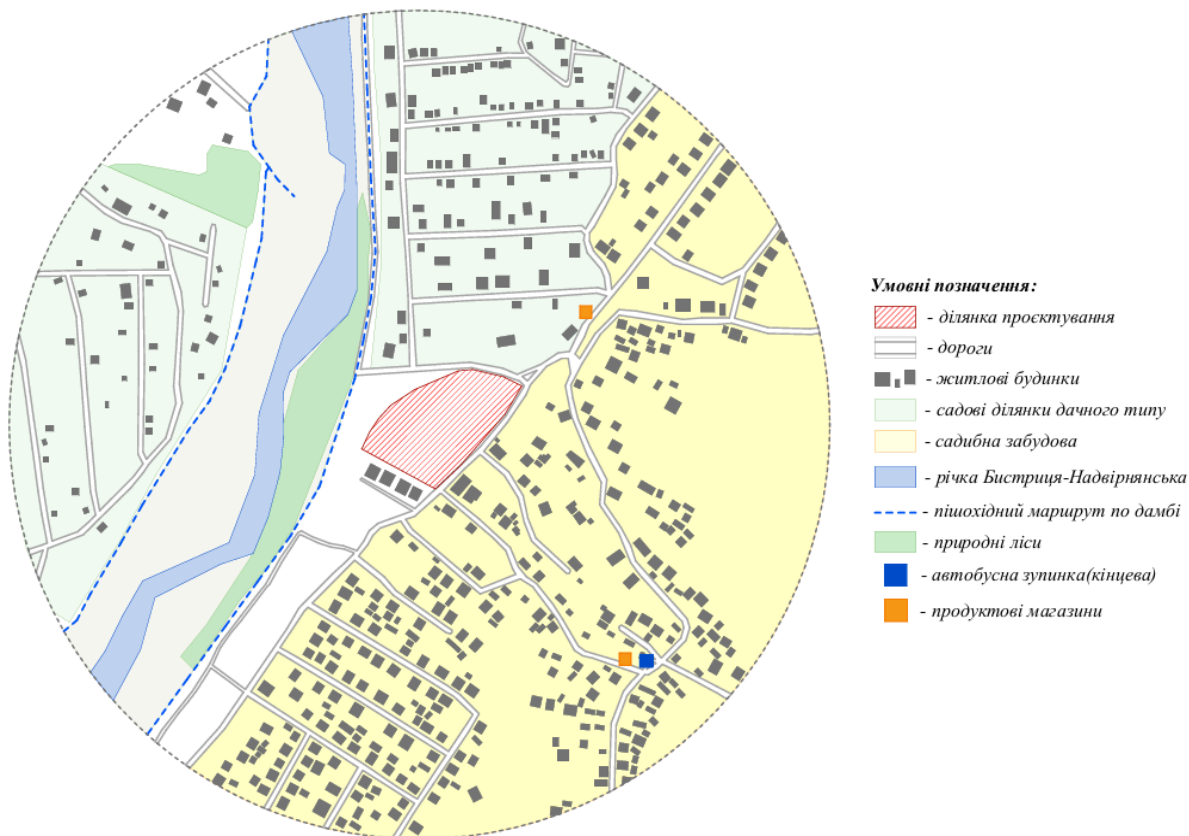
Кліматичні умови території характеризуються відкритістю простору, що забезпечує достатній рівень природного освітлення [15]. Орієнтація

забудови враховує сторони світу, що впливає на розміщення житлових та громадських функцій у межах проєкту.

Таким чином, територія характеризується рівнинним рельєфом, наявністю водного об'єкта та сформованими пішохідними зв'язками вздовж дамби. Сучасний стан ділянки визначається відсутністю функціонального використання та значним заростанням рослинністю, що потребує впорядкування у процесі подальшого освоєння території.

2.3. Функціонально-планувальна характеристика території.

Територія проєктування розташована в межах с. Угорники на периферії м. Івано-Франківськ і характеризується переважно малоповерховою індивідуальною забудовою з низькою щільністю. Аналіз функціональної структури у радіусі пішохідної доступності (близько 500 м) показує домінування житлових функцій із незначним включенням об'єктів обслуговування.

Рисунок 7. Схема функціонального зонування

Основу навколишнього середовища становить садибна житлова забудова, представлена окремо розташованими індивідуальними будинками з присадибними ділянками. Такий тип забудови формує розріджену планувальну структуру з відносно великою кількістю відкритих та напівприватних просторів, проте не забезпечує достатнього рівня соціальної активності та взаємодії між мешканцями [13].

Важливим елементом територіальної структури є наявність садових ділянок та частково неосвоєних територій, що свідчить про перехідний характер середовища між сформованою житловою забудовою та відкритими природними ландшафтами. Це створює передумови для подальшого розвитку території та інтеграції нових функціональних елементів.

Західна частина досліджуваної території характеризується наявністю річки Бистриця-Надвірнянська, яка разом із прилеглою дамбою формує природно-рекреаційний каркас. Пішохідний маршрут уздовж дамби використовується місцевими мешканцями для прогулянок, що свідчить про наявність неформально сформованої рекреаційної функції.

Транспортна структура представлена мережею локальних вулиць, що забезпечують під'їзд до ділянки проєктування. У межах досліджуваної зони наявна кінцева зупинка громадського транспорту, що забезпечує базовий рівень зв'язку з містом. Водночас щільність транспортної інфраструктури є невисокою, що підкреслює напівпериферійний характер території.

Об'єкти громадського обслуговування представлені поодинокими елементами, зокрема продуктовими магазинами, що не формують повноцінного громадського центру. Відсутність розвиненої соціальної та

громадської інфраструктури знижує рівень функціональної насиченості середовища.

Таким чином, функціонально-планувальна структура території характеризується переважанням житлової забудови, недостатньою кількістю громадських просторів та слабкою інтеграцією природного потенціалу в повсякденне життя мешканців. Водночас наявність відкритих територій, природного оточення та пішохідних маршрутів створює значний потенціал для формування нових типів житлового середовища, орієнтованих на поєднання проживання, спілкування та рекреації [13; 25].

2.4. Виявлення обмежень та потенціалу території проєктування.

Аналіз містобудівних, природно-ландшафтних та функціональних характеристик території дозволяє визначити основні обмеження та потенційні можливості її подальшого розвитку.

Обмеження території:

До основних обмежень ділянки належить її периферійне розташування відносно центральної частини міста Івано-Франківськ. Віддаленість від основних громадських, культурних та ділових функцій зумовлює залежність мешканців від транспортного сполучення та обмежує доступність сервісів у межах пішохідної досяжності.

Суттєвим фактором є також недостатній рівень розвитку локальної інфраструктури. У межах найближчого оточення відсутня достатня кількість об'єктів громадського обслуговування, що формує необхідність часткового забезпечення таких функцій у складі проєктованого комплексу.

Природним обмеженням виступає близькість річки Бистриця-Надвірнянська, що передбачає врахування прибережних захисних смуг та регламентів використання території [13]. Незважаючи на наявність дамби, яка виконує захисну функцію, цей фактор впливає на можливість забудови та потребує дотримання нормативних обмежень.

Додатковим чинником є сучасний стан території, що характеризується відсутністю впорядкованої структури, значним заростанням рослинністю та слідами попереднього антропогенного впливу. Це зумовлює необхідність проведення комплексу підготовчих заходів перед початком будівництва.

Потенціал території:

Разом з тим, територія має ряд суттєвих переваг, що формують її інвестиційну та архітектурно-планувальну привабливість.

Важливим фактором є близькість до природного середовища, зокрема річки та прибережної зони. Наявність дамби з пішохідним маршрутом створює сформовану рекреаційну вісь, яка може бути інтегрована у структуру проєкту та використана для організації відкритих громадських просторів.

Рівнинний рельєф території забезпечує гнучкість у формуванні планувальних рішень та спрощує процес освоєння ділянки. Відсутність складних геоморфологічних умов дозволяє ефективно організувати забудову та благоустрій [13].

Наявність вільної від забудови території створює можливість формування цілісного архітектурного середовища без обмежень, пов'язаних із існуючою щільною забудовою. Це дозволяє реалізувати сучасні підходи до організації житлового простору, зокрема принципи co-living [25].

Важливим потенціалом є також наявність пішохідної доступності до громадського транспорту, що забезпечує зв'язок із містом та підвищує доступність території для мешканців.

Таким чином, поєднання наявних обмежень і потенційних можливостей визначає напрямок подальшого проєктування території. Виявлені фактори враховуються при формуванні концептуальних рішень та організації функціонально-планувальної структури об'єкта.

РОЗДІЛ 3. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ ТА КОНСТРУКТИВНІ РІШЕННЯ

3.1. Концепція та об'ємно-просторове рішення проєкту.

Формат co-living у сучасній архітектурній практиці розглядається як відповідь на трансформацію способу життя, зокрема зростаючу потребу у поєднанні приватного простору та соціальної взаємодії [23; 25]. Такий тип житла дозволяє забезпечити індивідуальні умови проживання, водночас створюючи середовище для комунікації, спільної діяльності та формування мікроспільнот [23].

У більшості випадків co-living реалізується в умовах щільної міської забудови [18; 23]. У даному проєкті запропоновано інший підхід — перенесення цього формату у приміську зону. Приміське розташування забезпечує більш спокійне середовище проживання, нижчу щільність забудови та безпосередню близькість до природного оточення, що позитивно впливає на якість життєвого простору.

Концепція проєкту базується на формуванні житлового комплексу як цілісної мікроспільноти, розрахованої приблизно на 100 мешканців. Просторова організація передбачає поєднання різних типів житла та функцій у межах єдиної території, що дозволяє створити багатосценарійне середовище проживання. Основним композиційним принципом є орієнтація будівель на внутрішній двір, який виступає центральним простором взаємодії мешканців.

Об'ємно-просторове вирішення комплексу сформоване на принципі поєднання малоповерхової житлової забудови зі спільними громадськими функціями у межах єдиного середовища. Архітектурна композиція орієнтована на створення комфортного масштабу простору, наближеного до людини, із чітким розмежуванням приватних та громадських зон. Будівлі колективного проживання розташовані по периметру центральної

частини ділянки, формуючи напівзакритий внутрішній простір та створюючи візуально цілісне середовище.

Центральний двір виступає головним композиційним елементом комплексу та об'єднує між собою всі функціональні групи. Простір двору розглядається не лише як рекреаційна зона, а як продовження житлового середовища, де відбувається повсякденна соціальна активність. Він формує візуальні та функціональні зв'язки між будівлями, об'єднуючи різні функціональні елементи комплексу в єдину систему. Водночас значна площа озеленення пом'якшує щільність забудови та формує більш природний характер середовища [13].

Ключовим елементом комплексу є будівля громадського центру, яка виконує роль функціонального та соціального ядра. Її об'єм вирізняється більшою відкритістю першого рівня та активним фасадом, що підкреслює громадський характер функції. У структурі будівлі передбачено простори для роботи, відпочинку та взаємодії, зокрема коворкінг, спільні зони, кафе, актову залу та приміщення для індивідуальної діяльності. Розташування громадського центру поблизу головного входу на територію підкреслює його значення як основного центру тяжіння для мешканців і відвідувачів.

Житлова функція комплексу організована за принципом поєднання тимчасового та постійного проживання. Для короткострокового перебування передбачено малоповерхові будівлі з індивідуальними кімнатами, що мають власні санвузли та доступ до спільних просторів. Їх архітектурне рішення базується на використанні стриманих геометричних форм та помірної поверховості, що відповідає масштабу приміської забудови. Частина будівель має терасування верхніх поверхів, що зменшує візуальну масивність об'ємів та забезпечує додаткові відкриті простори для мешканців.

Поряд із цим у проєкті передбачено житло для постійного проживання у вигляді дуплексів і таунхаусів, розрахованих на 3–4 особи.

Вони розташовані у більш відокремленій частині території та мають компактніші об'єми й більш приватний характер розташування. Таким чином формується градація простору — від відкритих громадських зон до більш ізольованого житлового середовища.

Важливим елементом концепції є інтеграція природного середовища у структуру комплексу. Близькість до річки та дамби формує додаткові сценарії використання території, пов'язані з відпочинком і пішохідною активністю. Озеленення використовується не лише як декоративний елемент, а як інструмент формування простору та зонування території. Дерева й зелені насадження пом'якшують межі між будівлями, створюють затінення та підсилюють зв'язок архітектури з навколишнім ландшафтом [13].

Архітектурне рішення комплексу базується на використанні сучасних простих геометричних форм, стриманої кольорової гами та натуральних матеріалів [11]. Єдина стилістика фасадів формує цілісний образ середовища, водночас різна поверховість і конфігурація будівель забезпечують композиційну різноманітність. Важливу роль у сприйнятті комплексу відіграє система пішохідних зв'язків та відкритих просторів, яка об'єднує всі функціональні зони у безперервну структуру переміщення території.

Таким чином, концепція та об'ємно-просторове рішення проекту спрямовані на створення цілісного житлового середовища, у якому поєднуються приватне проживання, соціальна взаємодія та інтеграція з природою. Проект демонструє можливість адаптації формату co-living до приміських умов, створюючи альтернативну модель організації житла, орієнтовану на комфорт, гнучкість та формування спільноти [23].

3.2. Генеральний план та функціонально-планувальна структура комплексу.

Генеральний план проєктованого комплексу розроблений з урахуванням містобудівних, природно-ландшафтних та функціональних особливостей території [13]. Планувальна структура спрямована на формування сучасного житлового середовища типу co-living, у якому поєднуються житлові, громадські, рекреаційні та спортивні функції. Основною ідеєю проєкту стало створення мікроспільноти з вираженим внутрішнім громадським простором та інтеграцією природного середовища у структуру комплексу.

Рисунок 9. Генеральний план co-living комплексу

Проектована ділянка має площу 17 733 м² та розташована у приміській зоні села Угорники поблизу міста Івано-Франківськ. Територія характеризується спокійним житловим середовищем, невисокою щільністю забудови та близькістю до природного оточення. Такі умови стали основою для формування концепції комплексу, орієнтованого на

поєднання спільного проживання, приватності та рекреаційного середовища.

Основний в'їзд на територію організований з південної сторони ділянки [13]. Біля вхідної частини розташована громадська будівля, яка виконує роль композиційного та функціонального центру комплексу. У її структурі передбачено коворкінг, кафе, актову залу та спільні простори для мешканців. Таке розташування дозволяє сформувати активну громадську зону біля входу та створити чітко виражений центр комплексу.

Житлова забудова представлена будинками колективного проживання та дуплексами. Будинки колективного проживання розташовані по периметру внутрішнього двору та формують напівзакритий простір для мешканців. Такий прийом дозволяє створити захищене середовище, орієнтоване на соціальну взаємодію та спільне використання території [23]. Входи до житлових будівель орієнтовані у сторону внутрішнього двору, що підсилює активність внутрішнього простору та створює візуальний зв'язок між мешканцями.

Дуплекси розташовані в окремій частині території та мають більш приватний характер. Їх планувальне розміщення дозволяє відокремити постійне житло від активнішої громадської частини комплексу. Таким чином у межах проєкту сформовано декілька рівнів приватності — від відкритих громадських просторів до більш ізольованого житлового середовища.

Центральним елементом планувальної структури є внутрішній двір, який виступає головним рекреаційним і комунікаційним простором комплексу. У його межах передбачено озеленення, місця для відпочинку, пішохідні маршрути та відкриті громадські простори. Внутрішній двір об'єднує між собою житлові та громадські функції й формує основне середовище повсякденного перебування мешканців.

Функціональне зонування території побудоване на чіткому розмежуванні житлових, громадських, транспортних і рекреаційних зон [13]. Громадська функція сконцентрована у вхідній частині ділянки, що забезпечує зручний доступ як для мешканців, так і для відвідувачів комплексу. Житлова забудова орієнтована переважно на внутрішній двір та озеленені простори, що формує більш спокійний характер середовища.

Транспортна схема території організована за принципом мінімізації руху автомобілів у внутрішньому просторі комплексу [13]. Основний проїзд забезпечує доступ до житлових будівель та парковки, однак внутрішній двір залишається переважно пішохідним простором. Таке рішення дозволяє створити безпечне та комфортне середовище для мешканців.

Наземна парковка розташована у південній частині ділянки поблизу головного входу. Її розташування дозволяє уникнути проникнення транспорту вглиб житлової території та зменшує рівень шуму в рекреаційних зонах. На території передбачено 12 паркомісць, у тому числі місця для маломобільних груп населення [10].

Важливим елементом генерального плану є благоустрій та система озеленення території. Озеленення інтегроване у структуру комплексу та виконує як декоративну, так і функціональну роль. Значна кількість зелених насаджень сприяє формуванню комфортного мікроклімату, забезпечує затінення та покращує візуальне сприйняття простору.

У проєкті використано декілька видів дерев і кущів, підібраних відповідно до кліматичних умов та потреб у мінімальному догляді. Основу озеленення формують липа дрібнолиста, клен польовий та граб звичайний. Дані види дерев забезпечують формування зелених коридорів, створюють затінення та допомагають візуально структурувати територію комплексу.

Акцентним елементом озеленення є японський клен, який використовується у ключових композиційних точках комплексу. Завдяки

характерній формі та кольору листя він формує виразні візуальні акценти у внутрішньому просторі та підсилює архітектурний образ середовища.

Для формування зелених бар'єрів між окремими зонами використано бирючину звичайну. Вона застосовується для відокремлення приватних терас та окремих функціональних просторів, формуючи більш камерний характер житлового середовища.

Пішохідні доріжки та громадські простори мають різні типи покриття відповідно до їх функціонального призначення. Основні проїзди та парковка виконані з асфальтобетонного покриття, пішохідні маршрути — з тротуарної плитки, а окремі рекреаційні зони та тераси — з дерев'яного настилу. Таке рішення дозволяє візуально розділити функціональні простори та створити комфортніше середовище для користувачів.

Таким чином, генеральний план комплексу базується на поєднанні житлових, громадських та рекреаційних функцій у межах єдиного середовища. Функціонально-планувальна структура спрямована на створення комфортного простору для проживання, соціальної взаємодії та відпочинку, а інтеграція озеленення у структуру комплексу підсилює його зв'язок із природним оточенням [13; 23].

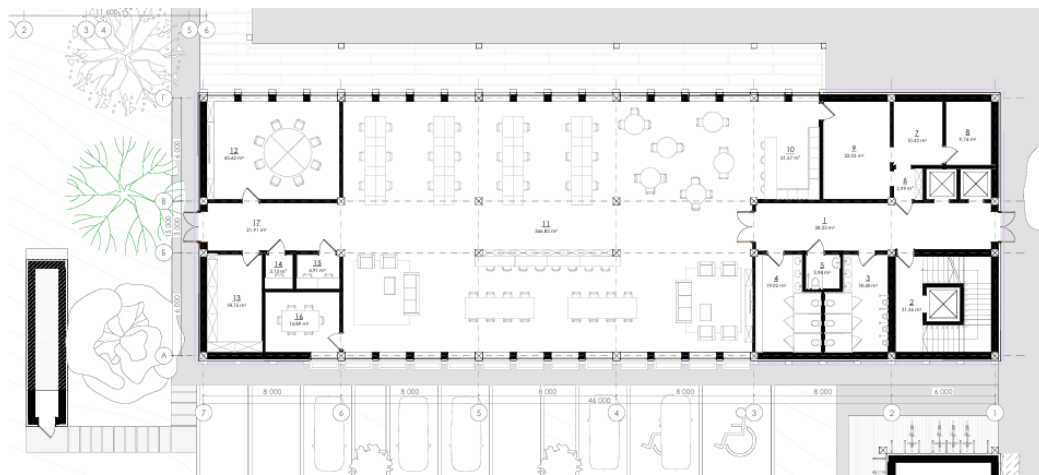
3.3. Планувальна організація будівель co-living комплексу.

3.3.1. Архітектурно-планувальна організація громадського центру.

Громадський центр є основним функціональним та композиційним елементом у структурі проєктованого комплексу. Будівля розташована у вхідній частині території та виконує роль головного громадського простору для мешканців. У її структурі поєднано функції коворкінгу, кафе, переговорних кімнат, актової зали, робочих кабінетів та укриття. Таке поєднання дозволяє сформувати багатofункціональне середовище,

орієнтоване на роботу, спілкування, дозвілля та соціальну взаємодію між мешканцями комплексу [23; 25].

Планувальна структура будівлі сформована відповідно до принципів організації сучасних co-living просторів, у яких значна увага приділяється спільним громадським зонам та створенню середовища для щоденної комунікації. У сучасних міжнародних рекомендаціях щодо проєктування co-living середовища зазначається необхідність формування якісних спільних просторів, здатних стимулювати випадкові зустрічі, соціальну взаємодію та колективне використання середовища мешканцями [23; 25].

*Рисунок 10. Планувальні рішення 1 поверху громадського центру.
Відмітка +0.000*

Перший поверх громадського центру орієнтований переважно на відкриті громадські функції та має гнучку планувальну структуру. Центральну частину поверху займає коворкінг із зонами для індивідуальної та групової роботи. Простір організований за принципом відкритого планування, що дозволяє забезпечити візуальний зв'язок між різними функціональними зонами та створити більш комунікаційне середовище [23].

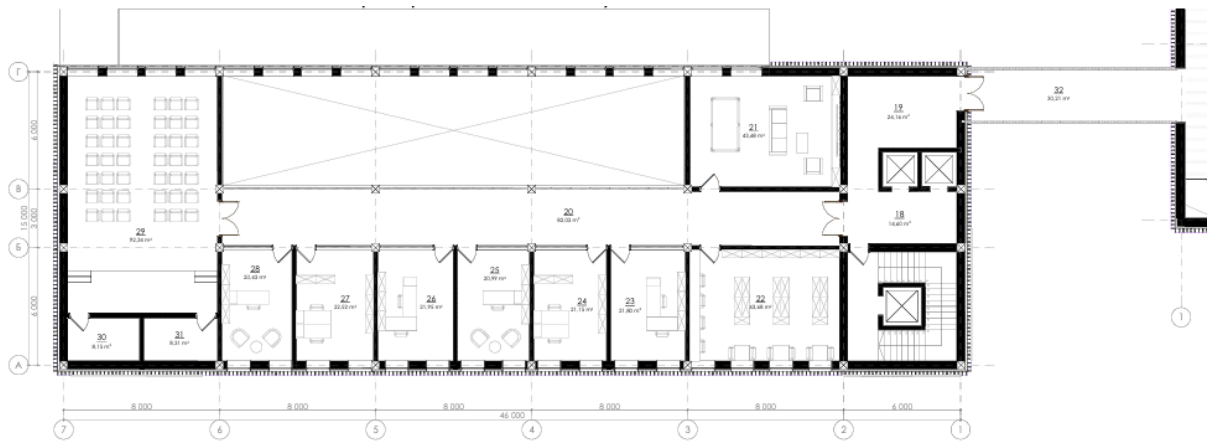
У структурі коворкінгу передбачено різні сценарії використання простору — від короткотривалої роботи до тривалого перебування. Робочі

місця розташовані у відкритому просторі з доступом до природного освітлення та візуальним контактом із навколишнім середовищем. Відповідно до сучасних рекомендацій щодо організації co-living просторів, робочі зони мають бути інтегровані у структуру громадських просторів та адаптовані до умов гібридної роботи [23; 25].

Важливою частиною першого поверху є кафе-бар, який формує неформальний громадський простір для мешканців. Його розташування поруч із коворкінгом дозволяє поєднати робочі та рекреаційні функції у межах єдиного середовища. Простір кафе може використовуватися як для короткотривалого відпочинку, так і для неформального спілкування або роботи у менш офіційній атмосфері.

У межах першого поверху також передбачено переговорні кімнати різного розміру, які можуть використовуватись для онлайн-зустрічей, індивідуальної роботи або невеликих групових обговорень. Їх розташування дозволяє частково ізолювати тихі функції від основного громадського простору. Додатково на поверсі розміщено санітарні вузли, складські та технічні приміщення, необхідні для обслуговування будівлі [1; 10].

Планувальна структура другого поверху має більш приватний характер та орієнтована на робочі й комунікаційні функції. Основний простір поверху займає актова зала, призначена для проведення спільних заходів, лекцій, презентацій, кінопоказів або внутрішніх подій комплексу. Її розташування на другому поверсі дозволяє частково відокремити активні громадські функції від основного відкритого простору першого поверху.

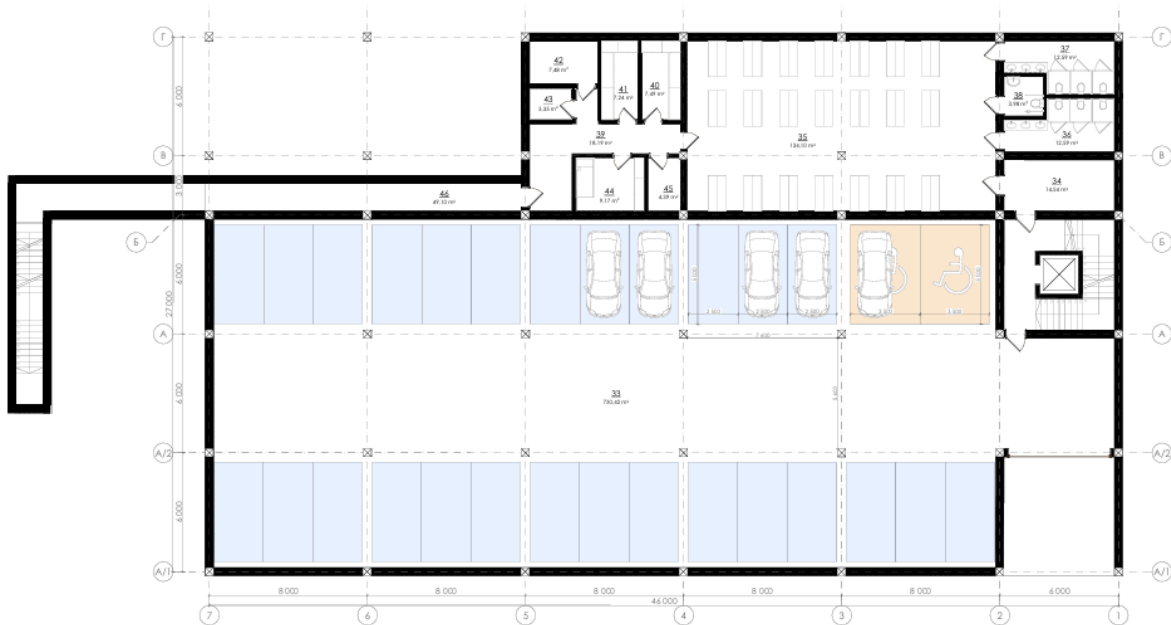
*Рисунок 11. Планувальні рішення 2 поверху громадського центру.
Відмітка +4.200*

Поруч з актовою залою розташовано систему індивідуальних кабінетів для роботи та оренди. Такі приміщення формують більш приватне середовище для мешканців, які потребують ізолюваного робочого простору. Організація окремих робочих кабінетів відповідає сучасним тенденціям формування житлового середовища, у якому житло поєднується з можливістю дистанційної роботи та професійної діяльності без необхідності щоденного переміщення у місто [23].

Важливим елементом другого поверху є вихід на відкриту терасу, яка інтегрована у структуру громадського центру. Тераса виконує рекреаційну функцію та використовується як додатковий простір для відпочинку, спілкування та проведення часу на відкритому повітрі. Просторовий зв'язок між внутрішніми громадськими функціями та відкритими зонами відповідає сучасним принципам організації спільних просторів у co-living середовищі [18; 26].

Окрему роль у структурі громадського центру виконує укриття, розташоване у підземному рівні будівлі. Його планувальна структура передбачає основне приміщення для перебування людей, санітарні вузли, вентиляційні приміщення, технічні зони та аварійні виходи. Укриття має

безпосередній зв'язок із громадською будівлею та забезпечує швидкий доступ мешканців комплексу у випадку надзвичайної ситуації [4].

*Рисунок 12. Планувальні рішення 2 поверху громадського центру.
Відмітка -3.000*

Планувальна організація укриття сформована відповідно до принципів безпечного руху людей та функціонального зонування технічних і основних приміщень. Передбачено окремі евакуаційні маршрути, вентиляційні системи та технічні приміщення для забезпечення автономного функціонування укриття. Наявність укриття є важливим елементом сучасного житлового середовища в умовах українського контексту та суттєво підвищує рівень безпеки мешканців комплексу [4; 14].

Загалом архітектурно-планувальна структура громадського центру спрямована на створення багатофункціонального простору, який поєднує роботу, комунікацію, відпочинок та громадську активність у межах єдиного середовища. Поєднання відкритих громадських зон, приватніших робочих просторів та рекреаційних елементів формує гнучке середовище, адаптоване до сучасного способу життя та принципів co-living [23].

3.3.2. Архітектурно-планувальна організація спортивного залу.

Спортивний зал є важливою громадською функцією у структурі co-living комплексу та спрямований на створення умов для фізичної активності й відпочинку мешканців. Його розміщення у межах комплексу доповнює систему спільних просторів та сприяє формуванню активного житлового середовища [10].

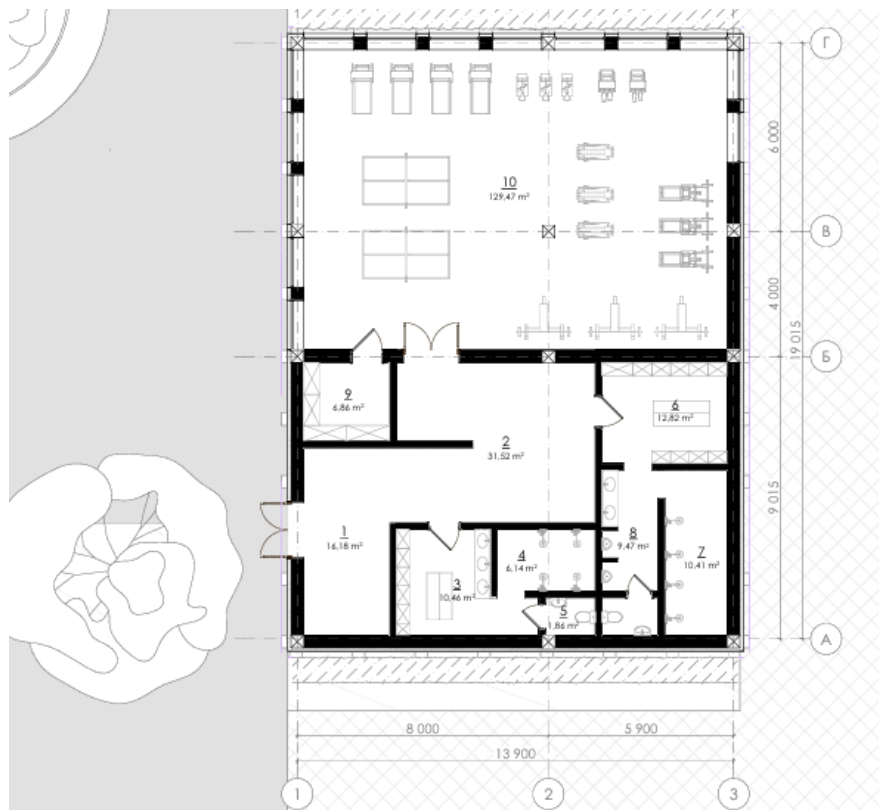

Рисунок 13. Планувальні рішення 1 поверху спортзалу

Відмітка +0.000

Основним приміщенням будівлі є відкритий тренажерний зал із зонами для кардіо- та силових тренувань, а також простором для функціональних занять. Великі площини застління забезпечують природне освітлення та створюють візуальний зв'язок із територією комплексу [15]. Вхідна частина включає рецепцію та хол, через які організовано доступ до основних приміщень.

У структурі спортивного залу передбачено роздягальні, душові, санітарні вузли та приміщення для зберігання інвентарю. Планувальні рішення відповідають вимогам до спортивних та фізкультурно-оздоровчих споруд [16]. Архітектурне рішення виконане у сучасній стриманій стилістиці та інтегроване у загальну композицію комплексу. Таким чином, спортивний зал доповнює функціональну структуру co-living середовища та забезпечує комфортні умови для активного способу життя мешканців.

3.3.3. Архітектурно-планувальна організація житлових блоків.

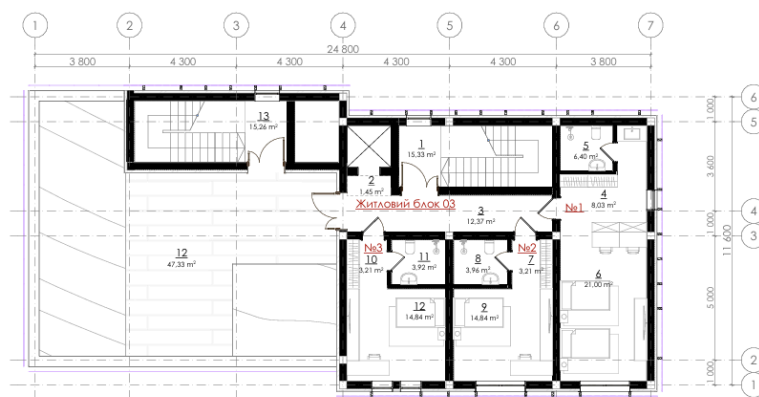
Проект житлових блоків передбачає формування компактної, функціонально збалансованої структури колективного проживання з чітким розподілом на житлові, громадські та обслуговуючі зони. На території комплексу розташовані 8 житлових блоків для спільного проживання. За розгляд типових планувальних рішень взято житлові блоки 03 та 04. Планувальна організація будівель вирішена на основі принципу поєднання приватності житлових осередків із розвиненою системою спільних просторів, що забезпечують соціальну взаємодію мешканців [23].

Архітектурно-планувальна структура кожного житлового блоку є секційною та розвивається навколо вертикальних комунікаційних вузлів (сходово-ліфтових блоків), які забезпечують ефективний розподіл потоків мешканців. Важливим принципом є чітке зонування: у кожному блоці виділені спільні громадські простори, рекреаційні зони, кухонні та обідні простори, а також індивідуальні житлові кімнати [3].

комфортне проживання мешканців. Кожен житловий осередок має власні санітарно-гігієнічні приміщення, кухонні блоки та спільні вітальні простори [1; 3]. Планувальна структура поверхів організована таким чином, щоб забезпечити максимальне природне освітлення житлових приміщень та ефективну вентиляцію [15].

Особливу увагу приділено організації спільних просторів на житлових рівнях. Вони виконують роль соціальних хабів усередині кожного блоку та включають зони відпочинку, невеликі кухні спільного користування, простори для навчання або роботи. Таке рішення сприяє формуванню ком'юніті-структури проживання, де мешканці мають як приватні, так і колективні простори [23; 25].

Рисунок 16. Типове планувальне рішення 4 поверху житлових блоків(03;04;)

Відмітка +9,600

Четвертий поверх має більш камерний та рекреаційний характер. Тут розміщено меншу кількість житлових одиниць, а значна частина площі відведена під спільні тераси та відкриті простори. Наявність терас забезпечує можливість використання зовнішнього простору для відпочинку, озеленення та соціальної активності мешканців [18; 26]. Таким чином верхній рівень виконує роль перехідної зони між внутрішнім житловим середовищем і природним оточенням.

Вертикальні комунікації у всіх блоках організовані компактно та логічно пов'язані з основними функціональними зонами кожного поверху. Сходово-ліфтові вузли забезпечують доступність усіх рівнів, а також сприяють безбар'єрному пересуванню [10]. Коридорна система планування мінімізує зайві комунікаційні площі та дозволяє ефективно використовувати загальну площу будівлі.

Загалом планувальна концепція житлових блоків базується на принципах гнучкості, функціональної доцільності та соціальної взаємодії. Поєднання приватних житлових кімнат із розвиненою системою спільних просторів формує сучасну модель колективного проживання, яка відповідає актуальним підходам до організації житлового середовища [23].

3.3.4. Архітектурно-планувальна організація дуплексів.

У структурі co-living комплексу передбачено окремий житловий кластер дуплексів, які орієнтовані на довгострокове проживання та придбання у приватну власність. Такий тип житла доповнює основну концепцію комплексу, формуючи більш різноманітне соціальне середовище та забезпечуючи можливість постійного проживання для сімей, пар або мешканців, які прагнуть поєднати приватність індивідуального житла з перевагами co-living інфраструктури [3; 23].

Дуплекси розташовані на території комплексу таким чином, щоб забезпечити комфортне зонування між громадськими та приватними просторами. Водночас мешканці мають безпосередній доступ до спільних функціональних зон комплексу — громадських просторів, рекреаційних майданчиків, коворкінгу та озелених територій. Це сприяє формуванню активної спільноти мешканців і підтримує основну ідею co-living як моделі сучасного життєвого середовища [23].

*Рисунок 17. Типове планувальне рішення дуплекса
Відмітка +0,000*

На першому поверсі розміщено приміщення спільного користування: вхідна зона, коридор, кухня, вітальня, санвузол, кабінет та пральня. Центральним простором є простора вітальня, поєднана з кухнею, що створює відкритий і комфортний простір для щоденного використання та сімейного дозвілля. Передбачено вихід на терасу, яка забезпечує візуальний та функціональний зв'язок із прибудинковою територією. Наявність окремого кабінету дозволяє організувати дистанційну роботу або навчання, що є особливо актуальним у сучасних умовах [23].

*Рисунок 18. Типове планувальне рішення дуплекса
Відмітка +3,200*

Другий поверх виконує функцію приватної житлової зони. Тут розташовано спальні кімнати, гардероб, хол та санвузол. Таке планування забезпечує акустичний та функціональний комфорт для мешканців, відокремлюючи активні денні процеси від зон відпочинку. Спальні мають достатнє природне освітлення та орієнтовані на створення комфортного мікроклімату для постійного проживання [3; 15].

Таким чином, дуплекси є важливою складовою житлової структури комплексу, оскільки забезпечують можливість довготривалого проживання у комфортному середовищі з доступом до спільної інфраструктури. Запропоноване рішення сприяє формуванню збалансованого житлового середовища, де поєднуються індивідуальний комфорт, соціальна взаємодія та сучасні принципи організації житлового простору.

3.4. Архітектурно-художнє рішення.

Архітектурно-художнє рішення комплексу сформоване відповідно до концепції co-living середовища та спрямоване на створення сучасного, стриманого й цілісного архітектурного образу. Основною ідеєю стало поєднання мінімалістичної архітектури, природних матеріалів та інтеграції забудови у приміське середовище [18; 26]. Комплекс орієнтований на формування спокійної житлової атмосфери та комфортного масштабу простору.

Об'ємно-просторове рішення будівель базується на використанні простих геометричних форм та лаконічної композиції фасадів. Архітектурний образ комплексу формується через поєднання великих площин скління, горизонтальних і вертикальних членувань та натуральних кольорів і фактур. Завдяки цьому забудова сприймається цілісною та гармонійно інтегрується у природне оточення [26].

Основу фасадного рішення становить поєднання світлих площин стін із вертикальними елементами оздоблення під дерево. Використання дерев'яної текстури пом'якшує сприйняття об'ємів та створює тепліший

характер житлового середовища. Фасади вирішені у стриманій сучасній стилістиці без надмірної декоративності. Основний акцент зроблено на пропорціях, ритмі віконних прорізів та взаємодії матеріалів.

Важливим елементом архітектурного рішення є система відкритих терас. У будинках колективного проживання передбачено експлуатовані покрівлі, які використовуються як спільні рекреаційні простори для мешканців. Додатково у структурі комплексу передбачена тераса над спортивною будівлею, що поєднана з другим поверхом громадського центру за допомогою містка. Таке рішення формує додаткові відкриті простори для відпочинку та соціальної взаємодії [18; 26].

Архітектурний образ громадського центру підкреслюється більш відкритим характером фасадів та активним використанням скління на першому поверсі. Це дозволяє візуально пов'язати внутрішні громадські функції з простором комплексу. Водночас житлові будівлі мають більш стриманий і приватний характер, що відповідає їх функціональному призначенню.

Важливу роль у формуванні архітектурного середовища відіграє озеленення території. Дерева та зелені насадження інтегровані у композицію комплексу, створюють затінення та пом'якшують сприйняття забудови. Колористичне рішення побудоване на використанні природної гами кольорів — світлих нейтральних відтінків, текстури дерева та зеленого середовища.

Загалом архітектурно-художнє рішення комплексу спрямоване на створення сучасного житлового середовища з вираженим громадським характером, інтегрованого у природне оточення. Поєднання простих архітектурних форм, природних матеріалів, відкритих просторів та озеленення формує цілісний образ комплексу та підкреслює концепцію спільного проживання у приміській зоні [18; 23].

Рисунок 19. Ооб'ємне зображення зовнішнього вигляду колівінг комплексу

3.5. Конструктивні рішення.

Конструктивна схема проєктованого комплексу прийнята з урахуванням функціонального призначення будівель, містобудівних умов та сучасних вимог до житлового середовища. Основою конструктивної системи є монолітний залізобетонний каркас, який забезпечує просторову жорсткість, надійність та довговічність будівель [1; 3].

Несучими елементами комплексу є монолітні залізобетонні колони, перекриття та окремі ділянки несучих стін. Використання монолітної системи дозволило сформувати більш вільну планувальну структуру громадських і житлових просторів та забезпечити можливість організації відкритих приміщень без надмірного поділу внутрішнього простору [11].

Зовнішні стіни будівель запроектовані з газоблоків із додатковим утепленням мінераловатними плитами. Таке рішення забезпечує необхідні теплоізоляційні характеристики та сприяє підвищенню енергоефективності будівель. Внутрішні перегородки також виконані з газоблоків, що дозволяє забезпечити достатній рівень звукоізоляції між приміщеннями [3].

Фасадне рішення передбачає використання дерев'яних ламелей як елемента зовнішнього оздоблення. Вони формують архітектурний образ комплексу та підсилюють зв'язок забудови з природним середовищем [20; 23].

Перекриття будівель прийняті монолітними залізобетонними, що забезпечує необхідну жорсткість конструктивної системи та дозволяє реалізувати експлуатовані покрівлі й відкриті тераси. Покрівлі будівель плоскі, частково експлуатовані, з організованим внутрішнім водовідведенням [11].

Конструктивні рішення комплексу спрямовані на забезпечення надійності, довговічності та енергоефективності будівель, а також створення комфортного середовища для проживання.

РОЗДІЛ 4. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

4.1. Нормативні вимоги охорони праці в архітектурному проектуванні.

Під час розроблення архітектурного проекту важливим аспектом є дотримання вимог охорони праці та створення безпечних умов для майбутніх користувачів будівель. Проектування житлового комплексу формату co-living здійснювалося з урахуванням чинних нормативних вимог щодо безпеки, санітарно-гігієнічних умов, доступності та комфортності середовища [7].

Під час організації території комплексу враховано принципи безпечного руху пішоходів і транспорту. Основні пішохідні маршрути відокремлені від транспортних проїздів, що дозволяє зменшити ризик аварійних ситуацій та підвищити безпеку мешканців. Особлива увага приділена організації безбар'єрного середовища для маломобільних груп населення. На території передбачено спеціальні паркомісця, зручні пішохідні зв'язки та безперешкодний доступ до основних громадських функцій комплексу [10; 13].

Планувальні рішення будівель забезпечують нормативний рівень природного освітлення та інсоляції приміщень. Внутрішні простори мають достатній рівень природної вентиляції, що сприяє формуванню комфортного мікроклімату та покращенню умов перебування мешканців. Важливим фактором є також забезпечення акустичного комфорту в житлових і громадських приміщеннях, що особливо актуально для середовища спільного проживання [2; 15].

Під час вибору конструктивних та оздоблювальних матеріалів враховувалися вимоги екологічності, довговічності та безпечної експлуатації. Використані матеріали повинні відповідати санітарним і

протипожежним нормам та не створювати небезпеки для здоров'я людей у процесі експлуатації будівель [2; 14].

4.2. Протипожежні вимоги та заходи безпеки.

Протипожежна безпека є важливою складовою проєктування житлового комплексу. Архітектурно-планувальні рішення об'єкта розроблені з урахуванням вимог чинних нормативних документів щодо пожежної безпеки будівель і споруд [14].

Під час проєктування території забезпечено можливість безперешкодного під'їзду пожежної техніки до основних будівель комплексу. Проїзди мають необхідні габарити для руху спеціального транспорту та забезпечують доступ до житлових і громадських функцій [13; 14].

У будівлях передбачено евакуаційні виходи та шляхи евакуації відповідно до нормативних вимог. Планувальна структура забезпечує можливість швидкого та безпечного виходу людей із приміщень у разі виникнення надзвичайної ситуації. Шляхи евакуації організовані таким чином, щоб уникнути перетину основних потоків людей та забезпечити безпечний рух до виходів [14].

Конструктивні елементи будівель виконані з матеріалів, які відповідають вимогам пожежної безпеки. Монолітний залізобетонний каркас забезпечує необхідний рівень вогнестійкості конструкцій. Також у проєкті передбачено використання систем пожежного оповіщення та первинних засобів пожежогасіння [14].

Важливим елементом безпеки комплексу є наявність укриття, розташованого у структурі громадського центру. Укриття забезпечує можливість тимчасового перебування мешканців у разі надзвичайних ситуацій та має окремі евакуаційні виходи, вентиляційні системи й технічні приміщення [4; 9].

4.3. Екологічна безпека та забезпечення комфортного середовища проживання.

Проектований комплекс орієнтований на створення комфортного та екологічно безпечного житлового середовища. Значна увага приділена інтеграції природного середовища у структуру забудови та формуванню сприятливого мікроклімату території [5].

Важливим елементом проєкту є система озеленення. На території комплексу передбачено висадку дерев, декоративних кущів та формування зелених рекреаційних зон. Озеленення сприяє покращенню якості повітря, зниженню рівня шуму та створенню комфортних умов для відпочинку мешканців. Зелені насадження також виконують функцію часткового візуального зонування території та пом'якшують сприйняття забудови [5; 13].

Планувальна структура комплексу орієнтована на пріоритет пішохідного середовища та обмеження руху автомобілів у внутрішньому дворі. Це дозволяє зменшити рівень шумового та транспортного навантаження у житловій зоні та підвищити безпеку простору для мешканців [13].

Використання енергоефективних конструкцій і утеплених огорожувальних елементів сприяє зменшенню тепловтрат будівель та підвищенню енергоефективності комплексу. Великі площини скління забезпечують достатній рівень природного освітлення приміщень, що дозволяє зменшити потребу у штучному освітленні в денний час та покращує комфорт внутрішнього середовища [15].

Розташування комплексу у приміській зоні поблизу природного оточення формує сприятливі умови для проживання та рекреації. Поєднання житлової забудови, озеленення та відкритих громадських просторів сприяє формуванню комфортного та психологічно сприятливого

середовища для мешканців, а також підсилює основну концепцію спільного проживання у взаємодії з природою [18; 26].

ВИСНОВКИ

У результаті виконання кваліфікаційної роботи було розроблено концептуальний проєкт житлового комплексу формату co-living у приміській зоні міста Івано-Франківськ. Актуальність теми зумовлена сучасними змінами у структурі житлового середовища, розвитком дистанційної роботи, зростанням потреби у гнучких формах проживання та пошуком нових моделей організації житла, орієнтованих на поєднання приватності, соціальної взаємодії та комфортного середовища проживання. Проєкт спрямований на формування сучасного житлового простору, адаптованого до умов приміської території та інтегрованого у природне середовище.

У процесі роботи було проведено аналіз сучасних тенденцій розвитку формату co-living, міжнародного досвіду організації житлових комплексів спільного проживання та особливостей їх функціонально-планувальної структури. Встановлено, що сучасні житлові моделі все більше орієнтуються на створення мікроспільнот, розвиток спільних просторів та багатофункціональність житлового середовища. На основі проведеного аналізу сформовано архітектурну концепцію комплексу, яка базується на принципах відкритості, соціальної взаємодії, пішохідної доступності та гармонійного поєднання забудови з природним оточенням.

У другому етапі роботи виконано містобудівний та ландшафтний аналіз території проєктування у селі Угорники поблизу Івано-Франківськ. Було визначено основні функціональні, транспортні та природно-просторові особливості ділянки, що вплинули на формування генерального плану та архітектурно-планувальної структури комплексу. Розташування території у приміській зоні створює сприятливі умови для формування житлового середовища з високою часткою озеленення, рекреаційних просторів та пішохідних зон.

Основною ідеєю проєкту стало перенесення формату co-living із щільного міського середовища у більш спокійне приміське середовище з формуванням локальної спільноти навколо громадського центру. Комплекс розрахований орієнтовно на 100 мешканців та включає житлові блоки колективного проживання, громадський центр, спортивний зал і житловий кластер дуплексів для постійного проживання. Таке функціональне поєднання дозволило сформувати різноманітне житлове середовище, яке поєднує тимчасове та довготривале проживання.

Центральним елементом комплексу став громадський центр, який виконує функцію основного простору соціальної взаємодії мешканців. У його структурі передбачено коворкінг, кафе, переговорні кімнати, робочі кабінети та багатофункціональні громадські простори. Організація відкритих терас, внутрішнього двору та рекреаційних зон сприяє створенню комфортного середовища для відпочинку, комунікації та спільної діяльності мешканців.

Житлові блоки колективного проживання запроєктовані за принципом поєднання приватних житлових кімнат зі спільними функціональними просторами. На перших поверхах розташовано громадські та кухонно-обідні зони, простори спільної роботи й рекреації, тоді як верхні поверхи мають переважно житлову функцію. Планувальна структура забезпечує раціональне зонування, достатній рівень природного освітлення та комфортне функціонування внутрішніх просторів.

Окремою складовою комплексу є житловий кластер дуплексів, орієнтований на постійне проживання. Архітектурно-планувальне рішення дуплексів передбачає поділ будинку на дві незалежні житлові секції з окремими входами та чітким зонуванням на денну і нічну частини. Таке рішення забезпечує вищий рівень приватності та створює комфортні умови для сімейного проживання у межах спільної інфраструктури комплексу.

У роботі також розроблено генеральний план території, функціональне зонування та благоустрій ділянки. Проектом передбачено створення пішохідно орієнтованого середовища з обмеженням руху автомобілів у внутрішній частині комплексу, організацією відкритих громадських просторів, системи озеленення, зон відпочинку та рекреаційних майданчиків. Значну увагу приділено інтеграції природного середовища у структуру забудови та формуванню комфортного мікроклімату території.

Конструктивна схема будівель базується на використанні монолітного залізобетонного каркаса із застосуванням енергоефективних огорожувальних конструкцій. Прийняті конструктивні та інженерні рішення забезпечують надійність, довговічність та енергоефективність об'єктів. У проєкті враховано сучасні вимоги щодо безбар'єрності, пожежної безпеки, евакуації та охорони праці, що забезпечує безпечне та комфортне середовище для всіх категорій користувачів.

Таким чином, у результаті виконання кваліфікаційної роботи сформовано концептуальну модель co-living комплексу, адаптовану до умов приміської території України. Запропоновані архітектурно-планувальні рішення демонструють можливість поєднання житла, громадських функцій та рекреаційного середовища у межах єдиного простору. Проєкт має практичну цінність та може бути використаний як основа для подальшого розвитку сучасних житлових комплексів формату co-living, орієнтованих на створення комфортного, соціально активного та екологічно збалансованого середовища проживання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Громадські будівлі та споруди. Основні положення : ДБН В.2.2-9:2018. Київ : Мінрегіон України, 2018.

URL:

https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3199648113669179181?doc_type=2

2. Державні санітарні норми та правила планування і забудови населених пунктів. Київ : МОЗ України, 1996.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0379-96#Text>

3. Житлові будинки. Основні положення : ДБН В.2.2-15:2019. Київ : Мінрегіон України, 2019.

URL:

https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3199650971919583106?doc_type=2

4. Захисні споруди цивільного захисту : ДБН В.2.2-5:2023. Київ : Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, 2023.

URL:

https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3225773063500990463?doc_type=2

5. Закон України «Про благоустрій населених пунктів» від 06.09.2005 № 2807-IV. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-15#Text>

6. Закон України «Про основи містобудування» від 16.11.1992 № 2780-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2780-12#Text>

7. Закон України «Про охорону праці» від 14.10.1992 № 2694-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2694-12#Text>

8. Закон України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17.02.2011 № 3038-VI. URL:

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#Text>

9. Інженерно-технічні заходи цивільного захисту : ДБН В.1.2-4:2019. Київ : Мінрегіон України, 2019.

URL:

https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3236500339955861496?doc_type=2

10. Інклюзивність будівель і споруд : ДБН В.2.2-40:2018. Київ : Мінрегіон України, 2018.

URL:

https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3192362160978134152?doc_type=2

11. Нойферт Е. Проектування будівель : довідник архітектора / пер. з нім. Київ : Будівельник, 2012.

12. Нормативно-правові передумови формування колівінгів в Україні = Regulatory and legal prerequisites for the formation of colivings in Ukraine // Сучасні проблеми архітектури та містобудування. 2023.

URL:<https://science.lpnu.ua/uk/sa/vsi-vypusky/volume-7-number-1-2025/normativno-pravovi-peredumovy-formuvannya-kolivingiv-v>

13. Планування і забудова територій : ДБН Б.2.2-12:2019. Київ : Мінрегіон України, 2019.

URL: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3260441209981634046

14. Пожежна безпека об'єктів будівництва : ДБН В.1.1-7:2016. Київ : Мінрегіон України, 2016.

URL: https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3080743763845318619

15. Природне і штучне освітлення : ДБН В.2.5-28:2018. Київ : Мінрегіон України, 2018.

URL:

https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3074958732556240833?doc_type=2

16. Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди : ДБН В.2.2-13:2003. Київ : Держбуд України, 2004.

URL:

https://e-construction.gov.ua/laws_detail/3074773761493305251?doc_type=2

17. Хмарочос. На Нивках відкривають колівінг для айтішників: що це таке і як світовий досвід відповідає київському [Електронний ресурс].

URL:

<https://hmarochos.kiev.ua/2021/04/19/na-nyvkah-vidkryvayut-koliving-dlya-ajti-shnykiv-shho-cze-take-i-yak-svitovyj-dosvid-vidpovidaye-kyyvskomu/>

18. ArchDaily. Qville Ecological Co-Housing / B-architecten [Electronic resource]. URL:

<https://www.archdaily.com/963316/qville-ecological-co-housing-b-architecten>

19. Bergan A. The Co-Living Revolution. London : Routledge, 2019. 214 p.

20. Chiodelli F., Baglione V. Living together privately: for a cautious reading of cohousing // Urban Research & Practice. 2014.

21. DOU.ua. Колівінги для IT-спеціалістів: як працює формат спільного житла [Electronic resource]. URL:

<https://dou.ua/lenta/articles/it-specialists-in-collivings/>

22. Dornier A. Roam / Alexis Dornier [Electronic resource].

URL: <https://www.archdaily.com/787696/roam-alexis-dornier>

23. Greater London Authority. Large-scale purpose-built shared living London Plan Guidance. London : Greater London Authority, 2024.

URL: <https://www.london.gov.uk/sites/default/files/2024-02/LSPBSL%20LPG%20Feb24.pdf>

24. Keizer Koopmans. Co-Living Madrid [Electronic resource].

URL: <https://www.keizerkoopmans.com/en/co-living-madrid/>

25. Social Market Foundation. Co-living: A new housing model for young professionals [Electronic resource].

URL: <https://thinkhouse.org.uk/site/assets/files/1885/smf0219.pdf>

26. The Collective Old Oak [Electronic resource]. URL:

<https://www.thecollective.com/locations/old-oak>

27.

ПЛАГІАТ

Метадані

ДОКУМЕНТ

Заголовок

Бакалаврська робота

Автор

Калакура М. Т.

Науковий керівник / Експерт

ІД документу

333948614

ОРГАНІЗАЦІЯ

Назва організації

King Danylo University

підрозділ

King Danylo University

ЗВІТ

Дата звіту

5/20/2026

Дата редагування

Обсяг знайдених подібностей

Коефіцієнт подібності визначає, який відсоток тексту по відношенню до загального обсягу тексту було знайдено в різних джерелах. Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

КП 1

25

Довжина фрази для коефіцієнта подібності 2

КП 2

8482

Кількість слів

69485

Кількість символів